

voleind, in eer en geweten zijn levensplicht volbracht. Naar bijbels voorbeeld heeft hij zijn talenten talloze malen laten opbrengen en we bidden dat zijn christelijke waarden ook ons eigen leven mogen richten.

Dierbare echtgenote, hoe mag ik u danken voor ons samenzijn! We hebben ons samen ingezet in wel en wee, voor elkaar en de kinderen. We hebben veel geluk mogen ervaren en de Heer heeft ons gezegend, al hadden we ook pijnlijke momenten. En hoe dank ik u om uw bezorgdheid voor mij en uw sterkende troost bij mijn ziek zijn. Ik zeg u geen vaarwel, maar tot weerziens.

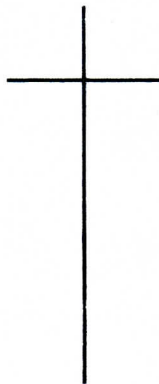
Dierbare kinderen en kleinkinderen: uw genegenheid, uw bekommernis om mij door veel liefde ingegeven, was zalvende troost en dank. We blijven elkaar trouw, over de dood heen, in gedachten en gebeden.

Mijn familieleden en vrienden, bij de Heer blijf ik u in vriendschap genegen.

Papa, P  p  , Hubert: bedankt voor alles wat je gaf. We zullen je missen. Tot weerziens.

De familie dankt u om uw gebeden en blijken van deelneming.

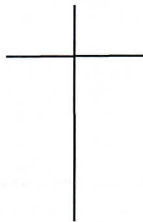
Rouwleiding: Vuylsteke, Avelgem – Druk : Cypers, Kaster.

Hubert CYPERS

°15 januari 1920

†3 maart 1996

Leven is weven en op gestelde tijd zijn stuk afgeven. Voor Hubert is die tijd nu gekomen. Met grote dankbaarheid nemen we afscheid van een dierbare echtgenoot, vader en grootvader, een trouwe vriend. Hij heeft zijn taak volbracht, eerlijk en trouw. Hij heeft veel gewerkt, gezwoegd, geslaafd voor zijn gezin met de stille koppigheid van een "flandrien", immer voortdoend, nimmer vragend: een leven vol inzet, in alle eenvoud en rechtschapenheid, zonder veel franjes van woorden. Gelukkig, vol milde liefde genoot hij van het samenzijn met kinderen, kleinkinderen en familie. Samenhorigheid en trouw waren de waarden waar hij zijn groot hart aan warmde.

Hij heeft veel gewerkt, gezwoegd, geslaafd, met grote vreugde, voor de gemeenschap. Hij gaf zich volledig voor talloze organisaties van eigen parochie, gemeente en streek: een leven vol toewijding en dienstbaarheid. Wat er in zijn omgeving ook aan sociaal leven gonsde, een feest op de parochie, school of wijk, een tooneelstuk of stoet, een vergadering of bijeenkomst van gemeente, kerkfabriek of vereniging, overal was "Siepre" gevend aanwezig. In alle trouw heeft hij steeds geleefd als de gulle sinterklaas, de gezellige kerstman. Als geen ander bezat hij het talent om met een kwinkslag en een grap, de optimistische wapens van de levensfilosoof, de scherpe randjes van het bestaan te relativeren. Anderen laten genieten behoorde tot zijn levensstijl: ontelbaar zijn de feestelijke gebeurtenissen waar hij met eigen verzen zorgde voor de vrolijke noot. Liefde voor de mens en geboortegrond ademde uit zijn hele handelen. Als kenner van de streekeligen folklore en boeiend verteller van volkslegenden zal hij steeds verder blijven leven. Als een bezorgde "St.-Pieter" waakte hij plichtbewust over de feestzaal op de gemeente. Hij heeft veel gewerkt, gezwoegd, geslaafd, in evangelische bewogenheid, voor zijn christelijke idealen: een leven trouw aan Eucharistie en kerk, steeds weer met bezielende gave. Hubert heeft de goede strijd gestreden, de wedloop